

Legyen önbizalmunk!

Keresztesi Luca szakmai élete igazi sikertörténet: hat évet töltött az AIESEC-ben, volt magyarországi elnök és globális vezetői tag is. Minden évben új kihívásnak felelt meg, a sok tapasztalatot pedig most befektetési szakértőként kamatoztatja.

♦ **Miért döntöttél úgy az egyetemi éveid alatt, hogy csatlakozol a szervezethez?**

Kerestem azt a közösségi élményt, ahol példaképeket találhatok, fejlődhetek és egy jó csapat része lehetek. Több diákszervezetet is kipróbáltam, mert nagyon tudatosan álltam hozzá a döntéshez, s fontos volt számomra, hogy a megfelelő értékeket képviselje a szervezet. Az AIESEC-ben azért éreztem jól

magam, mert egy olyan vezetőségi csapat volt a Budapesti Corvinus Egyetem irodájában, akikre fel tudtam nézni, és ez hajtott előre. Azóta is hálás vagyok nekik mindezért.

♦ **Milyen tisztségeket töltöttél be a szervezetben?**

Az AIESEC-es életem 6 évig tartott – nem sokan töltenek el ennyi időt egy diákszervezetben. Mivel minden évben új felelősséget kaptam, új csapat tagja lettem, mindez egy természetes folyamat volt. A végén már sokkal inkább egy teljes munkaidős állásként működött mindez, mint önkéntes tevékenységként.

2006–2008 között vállalati kapcsolattartással és események szervezésével foglalkoztam, emellett a saját projektcsapatomat is sikerült felállítanom. A magyar-ázsiai kapcsolatok építését segítettük: magyar kis- és középvállalkozásokhoz hoztunk kínai

fiatalokat szakmai gyakorlatra, akik segítettek azok ázsiai piacra lépését. A 2008–2009-es évben a Budapesti Corvinus Egyetem AIESEC irodájának vezetője voltam egy öttagú csapat élén. Nagyon sokat tanultam ebből az első, igazi vezetői élményből, amely persze kaland is volt egyben.

pontja Hollandiában, Rotterdamban van, de az év nagy részét a 17 nemzetiséget számláló, 21 tagú csapatunk valójában utazással töltötte a világ minden pontján. A csapat egyik fele egyes kontinensek, régiók fejlesztésére, míg a másik fele egyes termékek és folyamatok fejlesztésére fókuszált,

Fontos, hogy járjunk-keljünk a világban, és legyünk büszkék arra, amit elértünk. Legyen önbizalmunk. A többi csak ambíció kérdése.

2009–2010-ben az AIESEC Magyarország országos vezetőségi csapatának tagjaként a helyi irodák támogatásával foglalkoztam, egyfajta utazó trénerként. Ez egy nagyon különleges szerep volt, mivel a budapesti egyetem falain túllépve meg kellett tanulnom más realitásokat kezelni, megoldani szélsőséges, sokszor személyes konfliktusokra épülő helyzeteket, valamint mások eredményeiért küzdeni.

2010–2011-ben volt a legkiemelkedőbb év az AIESEC-es tevékenységem során: ebben az évben az AIESEC Magyarország elnöki tisztségét töltöttem be. Nemcsak az oda vezető út volt izgalmas, hanem maga a feladat is: az országszerte 12 felsőoktatási intézményben működő helyi irodákat összefogva, átlagosan 500 fiatalot egységben tartva szeretnénk volna jelentős változást, növekedést generálni és pozitív társadalmi hatást elérni. Nagyon jó csapatélmény volt ez az időszak, ami annak is köszönhető, hogy mindannyian jelentős tapasztalattal, de még frissen álltunk a feladathoz.

Az utolsó pozícióm a globális vezetőségi tagság volt 2011–2012-ben. A szervezet köz-

egyfajta matrix struktúrát alkotva. Abban az évben jártam Kenyában, Romániában, Szerbiában, Braziliában, Chilében, Kolumbiában, Kínában, Malajziában, Indiában, Belgiumban, Spanyolországban, és természetesen az idő nagy részét Hollandiában töltöttem.

♦ Nemzeti elnökként mi volt a legfőbb feladatod?

Az országos elnökség fő feladata a 2010–2011-es évben az AIESEC 2015-ös irányvonalának megalkotása volt. Mindebben komoly szerepet kapott a nemzetközi stratégia, és természetesen az előző öt év tapasztalatának értékelése, illetve beépítése is. A mai napig az egyik legnagyobb eredményünknek tartom, hogy ezt a folyamatot a tagság egy közös gondolkodással tudta végigcsinálni, amelyhez szerencsére külső, szakmai támogatást is be tudtunk vonni. Mindenkinek, aki részt vett ebben a folyamatban, nagy élményt jelentett létrehozni egy víziót, kitűzni egy célt, és elsajátítani egy olyan eszköztárat, amivel formálhatják a környezetüket, saját magukat és a szervezetet is.

▶ **Nemzetközi AIESEC-tisztségviselőként miért feleltél?**

Az én feladatomban a csapatélmények és vezetői tapasztalatok globális fejlesztése, a több mint 1 millió főt számláló nemzetközi alumni hálózat kezelése, és néhány kiemelt ország (Kína, Kolumbia, Brazília, India, Malajzia, Románia, Szerbia) coachingja volt. Ezenfelül az egyik főszervezője voltam az országos vezetőknek szóló éves, 200 fő nemzetközi konferenciának, amelyre 2012-ben, egy általam korábban leadott pályázat révén éppen Budapesten került sor. Nagyon jó érzés volt a korábbi csapattársaimmal újra együtt dolgozni és Magyarországon rendezni egy ilyen kiemelt eseményt, amely egybeesett az AIESEC Magyarország 40 éves évfordulójának ünneplésével.

▶ **Mi volt a legnagyobb különbség a hazai és nemzetközi pozíció betöltésében?**

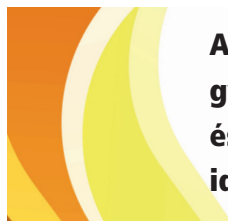
Nagy változás volt egy nemzetközi csapatban dolgozni, sokszor virtuálisan együttmű-

ve egy globális szervezet vezetéséhez hányféle szempont figyelembevételére szükséges, mennyi kommunikációs kihívásnak kell megfelelni, és milyen nagymértékű tolerancia, illetve nyitottság szükséges ahhoz, hogy az eltérő realitásokat integrálni lehessen egy szervezetbe.

▶ **Mely korábban szerzett tapasztalataidat tudod leginkább kamatoztatni a professzionális életedben?**

Mivel a jelenlegi feladatom gyakorló vezetők felkutatása és támogatása, monitoringja, azok a készségek és képességek, amiket az AIESEC-ben magamra szedtem, nélkülözhetetlenek. Az eredményorientáltság, a csapatjáték és a precizitás korábban sem volt számomra ismeretlen, de ezek harmóniába rendezése fontos tapasztalat volt.

Mégis a legnagyobb hozadék a szervezetben töltött éveknél: az ambíció. Hogy bízni kell magunkban, a csapatunkban és mindent meg kell tenni a sikerért. Hogy büszkének kell lennünk rá, honnan jöttünk, és fel kell

Az AIESEC abban különleges, hogy gyakorlatias, nemzetközi, lefedi az egész országot, és kiterjedt alumni közössége révén hosszú időre visszanyúló hagyományai vannak.

ködni, rugalmas és nagyon fókuszált módon kezelni egy 80 ezer fős szervezet erőforrásait. Ekkora volumennél, önkéntesekkel dolgozva, ha egy döntés megszületik, annak az átfutási ideje, implementációja önmagában hatalmas feladat, amelyhez hozzá kell szokni. Nagyon érdekes volt látni, hogy

venni a versenyt magunkkal, illetve a környezetünkkel. Ezért volt számomra hat évig érdekes ez a szervezet: mindig volt egy újabb cél, egy újabb kihívás, amit meg kellett valósítani – csapatban.

▶ **Pontosan mivel foglalkozol?**

Az AIESEC 2011–12. évi globális vezetőségi csapata (AIESEC International)

A Day One Capital Kockázati Tőkealap-kezelő befektetési szakértője vagyok, ahol jelenleg kettő, összesen mintegy másfél milliárd forint értékű magvető alapot kezelünk. Abban segítjük a technológia és dizájn területén egyedi innovációval rendelkező vállalkozóinkat, hogy ambiciózus céljaikat megvalósíthassák.

◆ **Szerinted mi a sikereid oka?**

Azt tanultam meg az AIESEC-ben eltöltött éveim során, hogy valójában mindenki maga dönti el, hová pozicionálja magát, mit tekint sztenderdnek. Fontos, hogy járjunk-keeljünk a világban, és legyünk büszkéek arra, amit elértünk. Legyen önbizalmunk. A többi csak ambíció kérdése.

◆ **Kiknek javaslod az AIESEC-et?**

Én azt javaslom a hallgatóknak, hogy keressék meg a személyes és szakmai céljaiknak leginkább megfelelő szervezetet, de mindenképpen tevékenykedjenek valamilyen közösségben az egyetemi éveik alatt.

A mi szervezetünk abban különleges, hogy gyakorlatias, nemzetközi, lefedi az egész országot, emellett kiterjedt alumni közössége révén hosszú időre visszanyúló hagyományai vannak.

Ezek kombinációjának köszönhetően pedig nagyon egyedi és különleges az a vezetői tapasztalat, valamint csapatélmény, amit az AIESEC adhat. Azoknak a hallgatóknak javaslom a szervezetet, akik számára ez vonzó lehetőség.